

Apără-mă Tu, Doamne, de potrivnicii mei, luptă Tu cu cei ce se luptă cu mine!
la pavăza și scutul și scoală-Te să-mi ajuți. Învârte sulita și săgeata
împotriva prigonitorilor mei! Zi sufletului meu: „Eu sunt mântuirea ta!”
Rușinați și înfrunțați să fie cei ce vor să-mi ia viața!
Să dea înapoi și să rosească cei ce-mi gândesc pieirea!
Să fie ca pleava luată de vânt și să-i gonească îngerul Domnului!
Drumul să le fie întunecos și alunecos și să-i urmărească îngerul Domnului!
Căci mi-au întins lațul lor, fără pricină, pe o groapă, pe care au săpat-o
fără temei, ca să-mi ia viața; să-i ajungă prăpădul pe neașteptate,
să fie prinși în lațul pe care l-au întins, să cadă în el și să piară!
Și atunci mi se va bucura sufletul în Domnul;
se va veseli de mântuirea Lui. Toate oasele mele vor zice:
„Doamne, cine poate ca Tine să scape pe cel nenorocit de unul
mai tare decât el, pe cel nenorocit și sărac
de cel ce-l jefuiește?”

Niste martori mincinoși se ridică și mă întrebă de ceea ce nu știu.
Îmi întorc rău pentru bine: mi-au lăsat sufletul pustiu.
Și eu, când erau ei bolnavi, mă îmbrăcam cu sac,
îmi smeream sufletul cu post și mă rugam cu capul plecat la sân.
Umblam plin de durere ca pentru un prieten, pentru un frate;
cu capul plecat, ca de jalea unei mame. Dar când mă clatin eu,
ei se bucură și se strâng; se strâng fără știrea mea, ca să mă batjocorească
și mă sfâșie neîncetat. Scrâsnesc din dinți împotriva mea,
împună cu cei nelegiuiți, cu secăturile batjocoritoare.
Doamne, până când Te vei uita la ei? Scapă-mi sufletul din cursele lor,
scapă-mi viața din ghearele acestor pui de lei! Și eu Te voi lauda
în adunarea cea mare și Te voi slăvi în mijlocul unui popor mare la număr.

Să nu se bucure de mine cei ce pe nedrept îmi sunt vrăjmași,
nici să nu-și facă semne cu ochiul cei ce mă urăsc fără temei!
Căci ei nu vorbesc de pace, ci urzesc înșelătorii împotriva
oamenilor liniștiți din țară. Își deschid gura
și zic: „Ha! Ha! Ochii noștri își văd acum
Doamne, Tu vezi. Nu tăcea! Nu Te depărta.
Trecește-Te și scoală-Te să-mi faci dreptate!
apără-mi pricina! Judecă-mă după dreptatea Ta,
ca să nu se bucure ei de mine! Să nu
„Aha! iată ce doream!” Să nu zică: „L-am înghițit!”
Ci să fie rușinați și înfrunțați toți cei ce se bucură de nenorocirea mea!
Să se îmbrace cu rușine și ocară cei ce se ridică împotriva mea!
Să se bucure și să se veselească cei ce găsesc plăcere în nevinovăția mea
și să zică neîncetat: „Mărit să fie Domnul,
care vrea pacea robului Său!”
Și atunci limba mea va lauda dreptatea Ta,
în toate zilele va spune lauda Ta.